

terne ere saa forskellige, at det vil være umuligt for nogen, der bliver sat dertil, at udøve nogen effektiv Kontrol.

Jeg vil sige et Par Ord om Vinafgiften. Jeg er stemt for en Told paa Vin, men jeg mener ganske vist, at som den er foreslaaet, er man gaaet Vinhandlerne lovlig nær. Jeg synes, at efter den Kontrol, de skulle underkastes, sættes de som en Slags Pariakaste med andre Vilkaar end andre, og den Udvidelse, som vil blive krævet med Hensyn til Forretningslokaler og lignende, vil sikkert medføre, at de mindre Vinhandlere næsten ville blive nødt til at lukke. Det kan dog ikke være Meningen, at man vil gaa en enkelt Klasse saa nær paa Livet. Skal denne Afgift endelig gennemføres, maa der Lempelser ind, som gøre det muligt for disse Folk at eksistere.

Om Arveafgiften blev der forleden sagt, at vi alle vare fuldt tilfredse med den. Jeg kan ogsaa give den min Tilslutning, men der er dog Ting, som jeg kunde ønske ændrede, særlig med Hensyn til Arveafgift i første Linie, Arveafgift mellem Mand og Kone, og den for høje Arveafgift paa de Summer, man legerer bort. Jeg finder disse Forhold lidt urigtigt ordnede og maa her tage Forbehold.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) forlystede forleden sig og for Resten ogsaa Tinget og Tilhørerne med en lang Tale og slog løs til Højre og Venstre med inderlig Glæde. Han regnede med forskellige Faktorer, saasom en Portion Dumhed fra den ene Side og Klogskab fra den anden Side osv. Jeg synes, man ikke skal tale om Strikken i hængt Mands Hus, ikke fordi jeg vil begynde at angribe det ærede Medlem eller nogen anden i nogen Maade for Dumhed, aldeles ikke, men fordi jeg tror, han den Dag begik en — lad mig sige — ikke kløgtig Handling. Jeg siger ham overordentlig megen Tak derfor. Jeg kender hans Standpunkt fra tidligere Lejlighed, thi i Slagelse udtalte han klart og tydeligt de bekendte Ord: „Giv os kun den lige og udvidede kommunale Valgret, den betragte vi som den første Milepæl paa Vejen, saa skulle vi nok sørge for Resten selv“. Her blev dette gentaget for

alle Tingets Medlemmer og samtlige Tilhørere. De Herrer vide nu, hvad det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds lovede dem, at Loven om den udvidede kommunale Valgret skulde bruges til. Naar De læse Rigsdagstidenden, ville De kunne faa den rette Sammenhæng at høre. Jeg maa respektere det, fordi det er aabent og ærligt sagt, men om det er klogt, er en anden Side af Sagen.

Det ærede Medlem beklagede sig over, at vor Ordfører, det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel), ikke har udtalt sig tilstrækkelig tydeligt om alt. Jeg synes, at der der var en Inkonsekvens. Naar det ærede Medlem optraadte som — lad mig sige — General-Overordfører, efter at hans Partis Ordfører har talt, maa der dog være glemte ikke saa lidt fra hans Partis Ordførers Side, siden det ærede Medlem maatte bruge henved 5 Gange saa lang Tid som Ordføreren. (*Borgbjerg*: Jeg sluttede mig i et og alt til Ordføreren). Dertil behøvede De ikke at bruge 3 Timer. (*Borgbjerg*: Jeg talte ogsaa om mange andre Ting). Det kom saa ikke Toldloven ved, det er en anden Sag.

Formanden: Jeg maa bede ærede Medlemmer om ikke at forstyrre den, der har Ordet.

Lange: Det generer mig ikke, højst ærede Hr. Formand. — Jeg synes, det er at komme lidt langt ned, naar man henviser Kongehusets Medlemmer til at rejse ud og være Agenter for vor Industri. (*Borgbjerg*: Det ere de, det er en Kendsgerning). Derimod glædede det mig, at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) sagde, at han troede, at der fra Højres og Venstres Side var Enighed om at arbejde hen til, at vi fik en fornuftig og solid Toldreform. Vi kunne naturligvis hver især finde Skavanker i Lovforslaget, men det er en god Basis for Forhandling, saa at vi ved gensidig Imødekommen kunne faa en Toldlov, som ikke mindst Industrien længes efter. Jeg vil paavirke alle dem, jeg kan, til at strække sig saa vidt, at man med Tilfredsstillelse af rimelige Krav kan enes om det, som er Kvintessensen af det hele,